

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 2Co/76/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213200851  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7213200851.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Agneliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcov: 1. I. X., nar. XX.XX.XXXX, 2. P. X., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom v W., L. XX, toho času v W., X. XX, zastúpení advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, so sídlom v Košiciach, Čajakova 5 a advokátom JUDr. Jaroslavom Škapincom, Moyzeova 36, Košice proti žalovanému: JUDr. Rudolf Maník, PhD., advokát s.r.o., so sídlom v Košiciach, Jantárova 30, IČO: 36 861 324, zastúpeného JUDr. Jozefom Göblom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Jantárova 30, za účasti intervenienta Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného advokátkou JUDr. Miroslavou Slovinskou, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Štefánikovo námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy 67.500,- eur s prísl., o odvolaní žalobcov a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 18C/7/2013-507 zo dňa 20. novembra 2018

### rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku pod č. I.

II. M e n í rozsudok vo výroku pod č. II. tak, že žalovanému proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

III. M e n í rozsudok vo výroku pod č. III. tak, že intervenientovi proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

IV. Z r u š u j e rozsudok vo výroku pod č. IV.

V. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

VI. P r i z n á v a intervenientovi proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovia v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovia v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť intervenientovi trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovia v 1. a 2. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcov doručená súdu prvej inštancie dňa 17.1.2013, ktorou si uplatňovali nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vzniknutú v súvislosti s výkonom advokácie žalovaného, ktorý ich mal zastupovať v sporových a exekučných veciach týkajúcich sa nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálne územie Y. T., okres W. - rodinného domu súp. č. XXX na parcele č. XXXX/X, pozemkov parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X a spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný mal udelené splnomocnenie na ich zastupovanie v týchto veciach od 30.1.2009, aj keď na uvedenom splnomocnení nie je uvedená ako zastúpená aj žalobkyňa v 2. rade, ktorej práva k nehnuteľnosti boli rovnako dotknuté. Žalovaný podľa ich tvrdení konal v rozpore s ustanovením § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii ukladajúceho mu povinnosť konať čestne a svedomite, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa presvedčenia pokladá za prospešné. Konkrétne poukazovali na postup žalovaného po rozhodnutí súdov o nariadení predbežného opatrenia v konaní Okresného súdu Košice II sp.zn. 24C 11/09 a jeho úkony v exekučnom konaní o vypratanie rodinného domu na L. D.. Č.. XX P. W., t.j. nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX katastrálne územie Y. T., okres W.. V konaní Okresného súdu Košice II sp.zn. 24C/11/2009 o nariadenie predbežného opatrenia, Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 16.9.2009, č.k. 5Co 205/2009-31 vyhovel návrhu žalobcov zastúpených žalovaným a uložil žalovanej spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice zákaz disponovať vyššie zmienenými nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia konania o neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcami a žalovaným dňa 25.10.2007 o prevode týchto nehnuteľností s tým, že súčasne uložil žalobcom povinnosť v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2009, keďže žalovaný ako právny zástupca žalobcov, súdom uloženú povinnosť na podanie žaloby vo veci samej v stanovenej lehote nesplnil, predbežné opatrenie zaniklo. Uviedli, že až dňa 22.3.2010 podal žalovaný návrh na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam proti spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. a N.. Y. W., konanie je vedené na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 15C 46/2010. V dôsledku zániku predbežného opatrenia, boli žalobcovia v exekučnom konaní sp.zn. Ex 50/2009, 39Er 317/2009 vypratani z nehnuteľnosti - rodinného domu a pozemkov, ktoré užívali na bývanie. Návrh žalobcov na odklad exekúcie bol s poukazom na zánik predbežného opatrenia zamietnutý uznesením Krajského súdu v Košiciach čk. 4CoE 121/2010-75 zo dňa 30.6.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť až dňa 22.10.2010. Súdny exekútor JUDr. Molnár, však vykonal vypratanie ich nehnuteľnosti už dňa 31.8.2010. Mali za to, že žalovaný ani v exekučnom konaní nevykonal všetky potrebné úkony smerujúce k ochrane ich záujmov, nekonal s odbornou starostlivosťou, nepodal adekvátne písomné podania, odvolania, dovolania, námietky, keďže návrh na odklad exekúcie podal až po vypratani nehnuteľnosti dňa 9.9.2010.

3. V dôsledku postupu žalovaného pri výkone advokácie, žalobcom vznikla škoda na majetku vo výške 15.000 eur ako rozdiel medzi výškou nájomného, ktoré uhradili za užívanie rodinného domu a nájomom, ktoré musia uhrádzať za nové bývanie a škoda 30.000 eur za poškodenie nábytku a ostatného zariadenia rodinného domu, ktoré boli z nehnuteľnosti vypratane a zničené.

4. Žalobcovia si súčasne uplatnili právo na nemajetkovú ujmu vo výške 22.500,- eur, ktorej rozsah stanovili ako 50% majetkovej škody. Uvedený nárok uplatňovali podľa ust. §11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o ochrane osobnosti, pričom porušenie práva na ochrana osobnosti odôvodňovali zdravotnými problémami. Vzhľadom na závažnosť zásahu a jeho následky, akékoľvek ospravedlnenie považovali za neadekvátne zadostučinenie, preto žiadali peňažné odškodnenie. Na preukázanie poškodenia zdravia doložili lekárske správy žalobkyne v 2. rade z roku 2011, 2012, dokladujúce rad interných ochorení a liečbu depresívnej poruchy.

5. Súčasne žalobcovia poukázali na to, že žalovaný im nevrátil kópiu výdavkového pokladničného dokladu, na ktorom žalobcovia potvrdzovali prevzatie finančnej čiastky 1.900.000,- Sk od spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. s tým, že táto listina bola významná aj pre trestné konanie začaté na podnet žalobcu a vedené voči uvedenému subjektu pre zločin podvodu pod sp.zn. ČVS KRP-23/OEK-KE 2009.

6. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného titulom náhrady škody. Uvádzal, že žalobcov nezastupoval na základe generálneho plnomocenstva, keďže žalobca v 1. rade mu vždy udelil plnomocnenstvo len pri zastupovaní určitých úkonov. Mal za to, že v rámci zastupovania vykonal pre

žalobcov všetky potrebné úkony smerujúce k ochrane ich záujmov a to s odbornou starostlivosťou. Čo sa týka ďalšej časti uplatnených nárokov apeloval na to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno v spore. Tvrdil, že žalobcovia nepreukázali, aby od žalobcov prevzal potvrdenie o prevzatí finančnej čiastky 1.900.000,- Sk od spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Poukazoval na uznesenie Okresného súdu Košice II sp.zn. 39Er/317/2009 EX/50/2009, ktorým súd návrh žalobcov ako povinných v exekučnom konaní na odklad exekúcie zamietol, čím je spochybnené porušenie platných povinností v zmysle zákona o advokácii.

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie konal v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a vec právne posúdil podľa ust. § 18 ods. 1, 2 zákona č. 286/2003 Z.z. o advokácii, § 26 ods. 4 zákona o advokácii, § 724 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 11 a § 13 ods. 1 až 3 OZ, ako aj § 100 ods. 1, § 101 a § 106 ods. 1, 2 OZ.

8. V konaní žalobcovia tvrdia existenciu zodpovednosti advokáta - žalovaného za škodu, ktorú spôsobil tým, že právnu pomoc neposkytoval žalobcom s odbornou starostlivosťou, v súvislosti s vypratáním rodinného domu na L. XX P. W., zastavaných pozemkov a záhrady pôvodne vo vlastníctve žalobcov zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Y. T., C. W..

9. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že podľa obsahu plnomocenstva zo dňa 30.1.2009 udeleného žalobcom v 1. rade žalovanému, toto sa vzťahovalo na zastupovanie „vo všetkých právnych veciach, najmä na konanie vo veciach VRK REAL PLUS s.r.o.“.

10. Z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 24C/11/2009 súd zistil, že na základe uvedeného splnomocnenia, žalovaný dňa 4.2.2009 podal voči zmienenej spoločnosti návrh „na vydanie predbežného opatrenia“, ktorým sa žalobca v 1. rade domáhal uloženia zákazu žalovanému disponovať nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX katastrálneho územia Y.É. T., okres W.. Návrh odôvodnil tým, že dňa 6.1.2009 žalobca dal podnet na začatie trestného konania proti VRK REAL PLUS s.r.o. pre trestný čin podvodu z dôvodu, že na spoločnosť previedol rodinný dom s pozemkom v súvislosti s vyrovnávaním iných záväzkov spoločnosti HEKOS a.s. Košice. Napriek príslubom kupujúceho VRK REAL PLUS s.r.o., kúpna cena za prevod nebola žalobcovi zúčtovaná a žalovaný tak naďalej eviduje voči spoločnosti žalobcu pohľadávku vo výške 8.260.000,- Sk, a vyzval ho na vypratanie nehnuteľnosti, ktorú žalovaný už roky obýva so svojimi rodinnými príslušníkmi. Prílohou návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bola zápisnica o trestnom oznámení I. X. zo dňa 6.1.2009, z ktorej vyplýva, že záväzky spoločnosti HEKOS a.s., v ktorej pôsobil ako štatutár, pomáhala uhradiť spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o., ktorá poskytla spoločnosti HEKOS a.s. pôžičku. Na vrátenie finančnej pôžičky spoločnosť HEKOS a.s. nedisponovala finančnými prostriedkami, nebol poskytnutý úver z banky, preto žalobca v 1. rade súhlasil s návrhom spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o., aby previedol rodinný dom s pozemkom, t.j. nehnuteľnosť zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie Y. T. na spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. s tým, že spoločnosť nehnuteľnosť odpredá, a získanú finančnú sumu použije na úhradu záväzkov spoločnosti HEKOS a.s., a zostatok vyplatí žalobcovi. No napriek tomu, že došlo k predaju nehnuteľnosti spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o., a predošlé záväzky boli uhradené, spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. naďalej od neho požaduje vyplatenie ďalších dlžôb v sume 8.260.000,- Sk. Do spisu žalobca doložil aj kópiu zápisnice zo dňa 12. 2. 2009 o doplnení trestného oznámenia, v ktorom žalobca v 1. rade tvrdil, že kúpna zmluva zo dňa 25. 10. 2007 bola uzavretá pod psychickým nátlakom z dôvodu, že spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. mala vo vlastníctve hotel, ktorý pôvodne patril spoločnosti HEKOS a.s.. HEKOS a.s. mala záujem získať hotel späť, čo spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. podmienila prevodom rodinného domu žalobcov. Uvádžali, že súčasťou súdneho spisu sp.zn. 24C 11/09 je aj kópia kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2007 uzavretá medzi žalobcami a spoločnosťou VRK REAL PLUS s.r.o. o predaji ich rodinného domu a pozemkov zapísaných na LV č. XXXX katastrálneho územia Y. T. za kúpnu cenu 7.900.000,- Sk. Podľa obsahu kúpnej zmluvy, predávajúci podpisom zmluvy potvrdzovali prevzatie kúpnej ceny v hotovosti pred podpisom kúpnej zmluvy. Naliehavú potrebu nariadenia predbežného opatrenia žalobca odôvodňoval výzvami žalovaného VRK REAL PLUS s.r.o. na vypratanie nehnuteľnosti. S prvej inštancie návrh žalovaného na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s tým, že odvolací súd uznesením zo dňa 16.9.2009 č. k. 5Co 205/09-31, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.10.2009, uložil žalovanému VRK REAL PLUS s.r.o., zákaz disponovať nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území W. Y. T. na LV č. XXXX rodinný dom sp. č. XXX na parc. XXXX/X a parc.č. XXXX/X, a to až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť kúpnej zmluvy medzi žalobcami a žalovanými zo dňa 25. 10. 2007. Žalobcom uložil povinnosť podať žalobu

o neplatnosť kúpnej zmluvy v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Zástupca žalobcu v súlade s výzvou odvolacieho súdu upravil návrh a ako účastníkov konania, označil aj žalobkyňu v 2. rade P. X., W..

11. Spd prvej inštancie mal taktiež vykonaným dokazovaním za preukázané, že z exekučného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 39Er 317/2009 (Ex50/09) vyplýva, že na základe notárskej zápisnice N 398/07, Nz 42991/07, NCRI 42651/07 zo dňa 25.10.2007 ako exekučného titulu, bol dňa 4.2.2009 podaný návrh oprávneným VRK REAL PLUS s.r.o. proti povinným I. X. a P. X. na vypratanie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T.. Podľa obsahu notárskej zápisnice, I. X. H. P. X. uzavreli so spoločnosťou VRK REAL PLUS s.r.o. zmluvu o nájme na dobu určitú do 30. 11. 2007. V notárskej zápisnici sa zaviazali, že v prípade, ak prenajatý dom do 24 hodín neuvolnia po uplynutí doby nájmu, notárska zápisnica je vykonateľným titulom pre výkon rozhodnutia podľa ust. § 41, § 63 zákona č. 233/1995 Z.z. Dňa 19.2.2009 Okresný súd Košice II vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Žalobcovia ako povinní vo vlastnom mene podali námietky voči exekúcii poukazujúc na to, že sa domáhajú neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou previedli vlastnícke právo k rodinnému domu na spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. Taktiež vo vlastnom mene podali tiež odvolanie voči rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietok. Opätovným rozhodnutím Okresného súdu Košice II č.k. 39Er 317/2009-39 zo dňa 25.11.2009 bol odklad exekúcie povolený do doby trvania predbežného opatrenia nariadeného uznesením Krajského súdu v Košiciach 5Co 205/2009. Na základe odvolania oprávneného, Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 30.6.2010 č. k. 4CoE/121/2010-75 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že odklad exekúcie nepovolil, čo súd prvej inštancie odôvodnil zánikom predbežného opatrenia ku dňu 14.11.2009. V odôvodnení poukázal súd aj na prebiehajúce konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá má byť vyprataná sp.zn. 15C 46/2010, ako aj na podmienky, za ktorých môže súd aj bez návrhu povoliť odklad exekúcie. Uvedené rozhodnutie bolo v mesiaci august 2010 doručované do vlastných rúk žalobcom ako stranám sporu, žalobca v 1. rade ho prevzal dňa 2.9.2010, žalobkyňa v 2. rade dňa 22.10.2010. Plná moc udelená žalobcami žalovanému na zastupovanie v exekučnom konaní sp.zn. 39Er 317/2009 bola doručená do súdneho spisu až dňa 9.9.2010, spolu s návrhom na odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Košice II sp.zn. 15C 46/2010. Tento návrh súd zamietol, keďže dňa 31.8.2010 boli žalovaní vypratani z nehnuteľnosti.

12. Uznesením Okresného súdu Košice II v exekučnej veci 39Er 317/2009-96, EX 50/2009 zo dňa 25.5.2011 bol zamietnutý návrh povinných I. X. a P. X., zastúpených JUDr. Rudolfom Maníkom na odklad exekúcie. Vo vzťahu k tomuto uzneseniu žalobcovia po rozhodnutí odvolacieho súdu začali tvrdiť plynutie premlčacej lehoty. Z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva, že sa rozhodovalo o opätovnom návrhu povinných na odklad exekúcie zo dňa 9.9.2010.

13. K vykonanému dokazovaniu súd prvej inštancie taktiež uviedol, že podľa zmluvy o pôžičke č. ZP 46/07 zo dňa 14.6.2007 si žalobcovia ako spoloční a nerozdielni dlžníci požičali od spoločnosti Maxima Finance s.r.o. Košice sumu 1.800.000,- Sk, ktorú sa zaviazali vrátiť do 14.9.2007 spolu s dohodnutým mesačným úrokom vo výške 45.000,- Sk. V deň uzavretia zmluvy o pôžičke, bola tiež podpísaná zmluva o zabezpečí záväzku prevodom práva č. PP 46/2007, predmetom ktorej bolo zabezpečenie splnenia záväzku z vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke č. ZP 46/07, za ktorým účelom žalobcovia ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T. rodinný dom č. XXX na parcele č. XXXX/X a parc.č. XXXX/X, ktorou previedli nehnuteľnosť na veriteľa Maxima Finance s.r.o. Kúpnu zmluvou zo dňa 25.10.2007, ktorej vklad bol povolený dňa 26.10.2007, žalobcovia previedli vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom zabezpečovacieho prevodu práva na spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. za kúpnu cenu 7.900.000,- Sk, ktorú mali prevziať už pred podpisom zmluvy. V článku VIII. zmluvy si účastníci dohodli, že nehnuteľnosti budú dané do užívania kupujúcemu v deň podpisania kúpnej zmluvy. Na uvedený účel bola dňa 25.10.2007 uzavretá zmluva o nájme, ktorou spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. ako prenajímateľ prenecháva na užívanie žalobcom ako nájomcom nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy, teda rodinného domu a pozemku č. 2287/1 a 2286/1, všetko zapísané na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T., na dobu určitú do 30.11.2007 za nájomné 5.000,- Sk. Platby za elektrinu, plyn, vodné, stočné a odpad, mali uhrádzať nájomcovia. V rovnaký deň 25.10.2007 bola tiež spísaná notárska zápisnica, ktorá sa stala exekučným titulom pre vypratanie žalobcov z nehnuteľnosti, v ktorej žalobcovia ako povinné osoby vyhlásili v prospech oprávneného VRK REAL PLUS s.r.o., že súhlasia s tým, aby v prípade nesplnenia ich povinností vypratať predmet nájmu do 24 hodín odo dňa skončenia nájmu, bola notárska zápisnica podkladom pre výkon rozhodnutia a vykonateľným titulom v zmysle § 41 zák. 233/095 Z.z.

14. V konaní súdu prvej inštancie pod sp. zn. 15C 46/2010 sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T., ktorý návrh bol podaný žalovaným ako ich zástupcom na základe splnomocnenia zo dňa 12.3.2010 proti žalovaným VRK REAL PLUS s.r.o. a N.. Y. W., ktorý sa podľa zápisu na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T. stal novým vlastníkom nehnuteľnosti dňa 14.4.2009. Žalobu žalobcovia odôvodňovali tým, že nikdy nemali v úmysle nehnuteľnosť predať, išlo o vysporiadanie záväzkov medzi spoločnosťami HEKOS a.s. a žalovaným VRK REAL PLUS s.r.o. s tým, že údajná kúpna cena za predaj nehnuteľností zúčtovaná nebola.

15. Dňa 29.9.2010 žalovaný v mene žalobcov podal opätovne návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči žalovanému VRK REAL PLUS s.r.o. Košice z dôvodu, že došlo k zmene vlastníckych pomerov k nehnuteľnosti, keď uvedený subjekt nadobudol opätovne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam od N.. W. ku dňu 24.8.2010. Predmetom predbežného opatrenia bolo uloženie zákazu žalovanému disponovať nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX katastrálneho územia Y.Ž. T. do právoplatného skončenia konania vo veci samej sp. zn. 15C 46/10. Žalobca v 1. rade dňa 4.11.2010 vo vlastnom mene žiadal o vydanie predbežného opatrenia aj voči ďalšiemu vlastníkovi nehnuteľnosti VRK realitná agentúra s.r.o. Košice, ktorá sa podľa výpisu z LV č. XXXX katastrálneho územia Y. T. stala vlastníkom zapísaných nehnuteľností ku dňu 9.9.2010. Súd návrhu na vydanie predbežného opatrenia voči novému vlastníkovi VRK realitná agentúra s.r.o. Košice, ktorý bol pripustený do konania ako ďalší žalovaný vyhovel, uznesením č. k. 15C 46/10-61 zo dňa 19.11.2010, a uložil zákaz dispozície nehnuteľnosťou, VRK realitnej agentúre s.r.o. Košice. Uvedené uznesenie však bolo v exekučnom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 20Er 2571/10, EX 116/10 uznané za nevykonateľné. V uvedenom konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok k výdavkovému pokladničnému dokladu VRK REAL PLUS s.r.o. zo dňa 25.10.2007 na sumu 7.900.000 Sk pre účely trestného konania vedeného KR PZ odbor kriminálnej polície, Košice, ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009. Podľa záveru znaleckého posudku č.7/2017 zo dňa 20.6.2017 znalca z odboru grafickej diagnostiky Mgr. Pavla Masaryka, na pokladničnom doklade nebolo zistené pozmeňovanie ani prepisovanie údajov v ňom uvedených. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 14CoE 316/2012-91 zo dňa 14.12.2012 vo veci žalobcov ako oprávnených voči povinnému VRK realitná agentúra s.r.o. exekúciu zastavil z dôvodu neprípustnosti konštatujúc, že výrok uznesenia Okresného súdu Košice II zo dňa 19.11.2010 č.k. 15C 46/2010-61, ktorým bol uložený zákaz disponovať povinnému s nehnuteľnosťou znamená tak široko koncipovanú povinnosť, až spôsobuje neurčitosť a nevykonateľnosť exekučného titulu. Konanie vo veci sp.zn. 15C 46/2010 nie je doposiaľ ukončené, žalobcovia rozšírili dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré vzťahujú aj na ostatné zmluvy a vyhlásenia zo dňa 25.10.2007 uvádzajúc, že ide o právne úkony v rozpore s dobrými mravmi, so zákonom, simulované právne úkony, právne úkony pri ktorých nebola danosť vôle zmluvných strán.

16. Žalobcovia predložili súdu kópiu zápisnice o vypratání nehnuteľnosti v konaní exekútora JUDr. Petra Molnára EX 0050/2009 vyhotovenej v bližšie nezistený deň s tým, že podľa záznamu sa malo vypratávanie na základe príkazu uskutočňovať dňa 25.8.2010. Nie je zrejmé, či k uvedenému dňu bolo realizované vypratávanie, keď súčasne obsahom spisu je aj zápisnica zo dňa 2.9.2010 (čl. 24 spisu), z ktorej vyplýva, že vypratávanie sa malo realizovať dňa 31.8.2010.

17. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhotovenia v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacím súdom, súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalovaným a žalobcami sa riadi ustanoveniami mandátnej zmluvy podľa § 566 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) s tým, že v prípade zmluvy o poskytovaní právnych služieb ostatným fyzickým osobám sa primerane aplikujú ust. § 724 príkaznej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keďže žalobcovia vystupovali v rôznych právnych vzťahoch buď ako štatutárne orgány obchodných spoločností (žalobca v 1. rade) alebo ako fyzické osoby (obaja žalobcovia) pri obhajovaní svojich záujmov, čoho dôkazom je obsah ich podaní a vyjadrení, ktoré sú obsahom tohto spisu, ako aj spisov v konaniach pod sp.zn. 24C/11/2009, 15C/46/2010, ČVS KRP-23/OEK-KE-2009.

18. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že aj keď žalobcovia tvrdili, že udelili žalovanému splnomocnenie na realizáciu všetkých právnych úkonov týkajúcich sa ich vlastníckych práv k nehnuteľnosti, zo splnomocnenia udeleného dňa 30.01.2009 je zrejmé, že bolo udelené len žalobcom v 1. rade voči spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice.

19. Súd prvej inštancie vo veci tak dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že k dohode o zastupovaní medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným došlo potom, čo žalobca v 1. rade informoval žalovaného o prebiehajúcom trestnom konaní a výzvach na vypratanie nehnuteľností s tým, že k dohode o zastupovaní žalobkyne v 2. rade vo veci ochrany vlastníckych práv došlo podľa obsahu plnej moci až dňa 12.03.2010, kedy bol žalovaný splnomocnený na zastupovanie v konaní o určenie vlastníckeho práva. Preto súd prvej inštancie mal za to, že vzťah medzi žalobcami a žalovaným pri ich zastupovaní, z ktorého mala vzniknúť škoda a nemajetková ujma, má charakter občianskoprávny, nakoľko konania o vypratanie nehnuteľností, o nariadenie predbežného opatrenia, sú konaniami na ochranu vlastníckeho a užívacieho práva k nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie, kde v oblasti zastúpenia advokátom tieto konania a zastupovanie v týchto konaniach spadá pod ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne pod príkaznú zmluvu.

20. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania preto súd prvej inštancie, čo sa týka uplatnených nárokov na náhradu škody, ako aj titulom náhrady nemajetkovej ujmy aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. Súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko žalobcovia svoj nárok na náhradu škody odvodzovali od času ich vypratania z rodinného domu v W. na ul. L. dňa 31.08.2010, ktorý užívali na bývanie, z obsahu spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 39Er/317/2009 je zrejmé, že dňa 02.09.2010 žalobca v 1. rade a dňa 22.10.2010 žalobkyňa v 2. rade, obdržali uznesenie Krajského súdu v Košiciach 4CoE/121/2010 - 75 zo dňa 30.06.2010 o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie a z jeho odôvodnenia sú zrejmé skutočnosti, ktorými žalobcovia vymedzujú dôvody zodpovednosti žalovaného za škodu a preto najneskôr v deň doručenia tohto uznesenia sa žalobcovia dozvedeli o subjekte, ktorý za škodu zodpovedá, ako aj o škode, ktorá im vznikla vypratáním dňa 31.08.2010 a keďže žaloba bola podaná žalobcami na súde prvej inštancie dňa 17.01.2013, vzhľadom na plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, je námietka premlčania dôvodná u tých škodových nárokov, ktoré vznikli do 17.01.2011 a preto premlčaniu podlieha právo na náhradu škody uplatnenú titulom zničenia hnuiteľných vecí pri vypratání vo výške 300.000,- eur, ako aj škody spôsobené vynaložením nákladov za bývanie do 17.01.2011.

22. Aj keď k preukázaniu ceny zničených vecí vo vypratanej nehnuteľnosti navrhovali žalobcovia vykonať znalecké dokazovanie, ako aj výsluchy svedkov, s vyžiadanim od exekútora JUDr. Petra Molnára súpisu hnuiteľných vecí spísaných pri vypratání nehnuteľností, prípadne kamerový záznam z výkonu exekúcie, súd tieto návrhy na vykonanie dôkazov zamietol, keďže ide o nároky premlčané, pričom tieto dôkazy ani neboli navrhnuté v zmysle § 153 CSP, t.j. v rámci sudcovskej koncentrácie, súd prvej inštancie na nich neprihliadal, a to aj s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, keďže základ nároku vo veci nie je daný.

23. Pokiaľ ide o návrhy na vykonanie dôkazov výsluchom žalobkyne v 2. rade, súd výsluch žalobkyne v 2. rade nepovažoval za dôkaz nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci a to s poukazom na ďalšie vykonané dôkazy, a právne zastúpenie žalobkyne v 2. rade jej dvoma právnymi zástupcami so zaujatím ich procesných stanovísk vo veci s tým, že žalobkyňa v 2. rade ako sporová strana sa z vlastnej vôle opakovane súdnych pojednávaní nezúčastňovala. Preto súd prvej inštancie tento dôkaz nevykonal.

24. Pokiaľ ide o výsluch svedka L. X. s odkazom na ust. § 197 ods. 1, 2 veta prvá CSP z dôvodu, že strana sporu navrhla dôkaz svedkom, ale jeho prítomnosť na pojednávaní nezabezpečila, súd s odkazom na ust. § 153 ods. 2 CSP v znení sudcovskej koncentrácie a hospodárnosti konania, rovnako tento návrh na vykonanie dôkazu zamietol.

25. Čo sa týka náhrady škody vo výške 15.000,- eur, zodpovedajúcej zvyšným plátbám za bývanie, ktoré žalobcovia preukazovali nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalobkyňou v 2. rade a prenajímateľkou Y. G., s vyčíslením škody za obdobie od 21.02.2011 do 17.01.2013 v sume 10.080,- eur, keďže neodráža skutočnú škodu, súd prvej inštancie s poukazom na bližšie odôvodnenie uvedené v bode 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku rovnako zamietol a to aj s odkazom na sudcovskú koncentráciu konania a ust. § 153 CSP.

26. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody za platby vynaložené na bývanie syna L. X. uzavreté s prenajímateľom G. J. B. G., kde nájomné a inkasné poplatky činili 450,- eur mesačne, keďže dôvodnosť tohto uplatneného nároku žalobcami v konaní preukázaná nebola, pričom niet zákonného

ani iného dôvodu, aby žalobcovia hradili náklady na bývanie svojho plnoletého syna, a to aj zjavne v neprimeranej sume, pričom sú poberateľmi invalidného dôchodku a žalobca v 1. rade má štatút osoby ZŤP a navyše predložená zmluva o nájme bytu na Ž. ulici odporuje tvrdeniam žalobcu v 1. rade, že syn s rodinou býval na X. H. R. ulici v W. a napokon získal sociálny byt, rovnako súd prvej inštancie ako nedôvodný zamietol.

27. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodňovali žalobcovia s poukazom na zdravotné problémy rodiny, súd prvej inštancie v tomto prípade ale neprihliadol na vznesenú námietku premlčania, keďže žalobcovia tento nárok odvodzovali od nezákonného vysťahovania, t.j. od 31.08.2010, čím v tomto smere je vznesená námietka premlčania nedôvodná.

28. Súd prvej inštancie uvádzal, že žalobcovia nepreukázali zásah do ich práva na ochranu osobnosti v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, keďže zdravotné záznamy, ktoré predložil žalobca, a priznanie štatútu ZŤP z dôvodu pohybových ťažkostí, interné ochorenia žalobkyne, nepreukazujú existenciu zásahu do práva v zmysle § 11 OZ a nie sú ani v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, a preto z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v tomto smere, súd žalobu žalobcu v tejto časti taktiež zamietol a to potom, čo dňa 23.10.2018 zamietol návrh žalobcov na doplnenie dokazovania znaleckým dokazovaním, za účelom posúdenia zdravotného stavu žalobkyne v 2. rade, keďže v danom prípade ako prvé a podstatné, chýba preukázanie porušenia povinnosti advokáta, dôsledkom čoho nie je účelné vykonať ani navrhnutý dôkaz zo strany žalobcov.

29. Súd prvej inštancie následne odôvodňoval v napadnutom rozsudku nepreukázanie zodpovednosti za škodu žalovaného ako advokáta a uviedol, že táto zodpovednosť aj keď je založená na princípe zodpovednosti objektívnej, t.j. bez ohľadu na zavinenie advokáta, vychádza aj z liberálnych dôvodov, t.j. okolností kedy žalovaný nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia vzniknutej škode zabrániť.

30. V tomto smere súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo splnomocnenia udeleného dňa 30.01.2009 je zrejmé, že bolo udelené len žalobcom v 1. rade vo veci spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. s tým, že ochrana vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa ale aj v rovnakej miere dotýka aj žalobkyne v 2. rade, ktorá bola manželkou žalobcu v 1. rade i bývalou bezpodielovou spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti.

31. Sporové strany nespochybovali, že k dohode o zastupovaní medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným došlo potom, čo žalobca v 1. rade informoval žalovaného o prebiehajúcom trestnom konaní a výzvach na vypratanie nehnuteľností.

32. K dohode o zastupovaní žalobkyne v 2. rade vo veci ochrany vlastníckych práv tak došlo podľa obsahu plnej moci až dňa 12.03.2010, kedy bol žalovaný splnomocnený na zastupovanie v konaní o určenie vlastníckeho práva.

33. S poukazom na citované súdne exekučné konania v bode 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku s odkazom aj na rozhodnutie o zamietnutí odkladu exekúcie č.k. 4CoE/120/2010 - 75 zo dňa 30.06.2010, ktoré bolo výlučne doručované len žalobcom ako stranám sporu, keďže v tom čase neboli zastúpení zástupcom, t.j. žalovaným, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia konali samostatne vo viacerých veciach, a preto niet dôvodu, aby súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že úkony pre žalobcov realizoval len podľa ich požiadavky na riešenie konkrétnej veci.

34. Za situácie keď žalobcovia sami realizovali viacero úkonov v prebiehajúcich konaniach, nie je zrejmé, aby udelili žalovanému generálne plnomocenstvo, a preto žalovaný po zistení od žalobcov, že vo veci prebieha exekučné konanie, až v tom čase mohol vykonať adekvátne právne úkony na ochranu oprávnených záujmov žalobcov a podať návrh na odklad exekúcie (viď splnomocnenie doručené do exekučného konania dňa 09.09.2010).

35. Súd prvej inštancie vzhľadom na prístup a správanie sa žalobcov, ktoré hore konkretizoval, dospel k záveru, že nemožno pričítať objektívnu zodpovednosť žalovanému za porušenie povinnosti podľa § 18 zákona č. 586/2003 Z.z., keďže nebolo zistené ani porušenie takej povinnosti, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti, nakoľko aj keď Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co/205/2009 - 31 zo dňa 16.09.2009 nariadil predbežné opatrenie voči spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice, ktorým jej zakázal disponovať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX kat. úz.

W. - Y. T., k uvedenému dňu ale povinná osoba nebola vlastníkom nehnuteľnosti, a preto pre právne postavenie žalobcov a ochranu ich práva tak nariadené predbežné opatrenie nemalo žiadny právny význam a to bez ohľadu na to, či by bola zo strany žalovaného v lehote podaná žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy. Odo dňa 17.04.2009 bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti N.. W., ktorý previedol vlastníctvo späť na spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o Košice ku dňu 24.08.2010. K uvedenému dňu však žalovaný ako právny zástupca žalobcov vykonával potrebné úkony na ochranu ich práv, keďže od 22.03.2010 prebiehalo konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, v ktorom boli opakované návrhy na nariadenie predbežného opatrenia, ale už voči aktuálnemu vlastníkovi nehnuteľnosti. Treba apelovať aj na to, že v rámci exekučného konania bolo rozhodnutím súdu zo dňa 14.12.2012 č.k. 14CoE/316/2012 - 91 nariadené predbežné opatrenie voči VRK Realitná agentúra s.r.o. Košice zo dňa 19.11.2010 vyhlásené za nevykonateľné, exekúcia vyhlásená za neprípustnú a konanie zastavené, keďže súd konštatoval, že zákaz disponovať s nehnuteľnosťou, je tak široko koncipovaná povinnosť, ktorá neumožňuje uvedené rozhodnutie vykonať, čo taktiež nemožno pričítať na zodpovednosť žalovanému.

36. So zreteľom na túto skutočnosť a široko koncipovanú povinnosť nariadeného neodkladného opatrenia dospel súd prvej inštancie jednoznačne k záveru, že ani existencia predbežného opatrenia o zákaze dispozície s nehnuteľnosťou by nepredstavovala prekážku výkonu exekúcie vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti, a preto medzi konaním žalovaného - nepodanie žaloby o neplatnosť kúpnej zmluvy a vypratáním žalobcov, nie je daná príčinná súvislosť, keďže nemožno tvrdiť, že nebyť tohto opomenutia žalovaného, by k vyprataniu žalobcom nedošlo.

37. Súd prvej inštancie apeloval na to, že zodpovednosť za škodu advokáta je založená na princípe zodpovednosti objektívnej, teda bez ohľadu na zavinenie advokáta. Jediným liberačným dôvodom je okolnosť, že nemohol ani pri vynaložení všetkého úsilia škodu zabrániť. Predpokladmi vzniku zodpovednosti, je teda činnosť advokáta súvisiaca s výkonom advokácie, vznik škody na strane klienta a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacu s výkonom jeho advokácie a vznikom škody.

38. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívna vyjadriteľná v peniazoch a napravitel'ná majetkovým plnením. Vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou je daný vtedy, ak je vzťah príčiny a následku medzi samotným výkonom advokácie a škodou na strane klienta. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť u advokáta nenastáva. Predpokladom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, ktorá pôsobí bezprostredne, prechádza následku a vyvoláva ho, nestačí, ak je takýto následok iba sprostredkovaný. Súčasne zohľadňujúc príčinnú súvislosť platí, že pri posudzovaní zodpovednosti advokáta za vznik škody spôsobenej v súvislosti s výkonom advokácie, súd tiež predbežne skúma, či pri riadnom postupe advokáta by klient so svojim nárokom uspel a ku škode by nedošlo, nebyť porušenia povinnosti advokáta.

39. Žalobcovia tvrdili, že udelili žalovanému splnomocnenie na realizáciu všetkých právnych úkonov týkajúcich sa ich vlastníckych práv k nehnuteľnosti. Zo splnomocnenia udeleného dňa 30.1.2009 vyplýva, že bolo udelené len žalobcom v 1. rade vo veci spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice. Pritom ochrana vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa v rovnakej miere dotýkala tiež žalobkyne v 2. rade, ktorá bola manželkou žalobcu v 1. rade i bývalou bezpodielovou spoluvlastníčkou tejto nehnuteľnosti. Sporové strany nespochybňovali, že k dohode o zastupovaní medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným došlo potom, čo žalobca v 1. rade informoval žalovaného o prebiehajúcim trestnom konaní a výzvach na vypratanie nehnuteľnosti. K dohode o zastupovaní žalobkyne v 2. rade vo veci ochrany vlastníckych práv došlo podľa obsahu plnej moci až dňa 12.3.2010, kedy bol žalovaný splnomocnený na zastupovanie v konaní o určenie vlastníckeho práva. Z priebehu súdneho, exekučného, trestného konania je tiež zrejmé, že žalobcovia alebo jeden z nich, vykonávali úkony aj sami, vo vlastnom mene, bez zástupcu, (námietky a odvolanie v exekučnom konaní sp. zn. 39Er/317/2009, podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia voči ďalšiemu subjektu v konaní 15C/46/2010, podnet na začatie trestného stíhania ČVS KRP-23/OEK-KE-2009). Rovnako tak rozhodnutie o zamietnutí odkladu exekúcie, na ktoré sa žalobcovia odvolávali č.k. 4CoE/121/2010-75 zo dňa 30.6.2010 bolo doručované výlučne žalobcom, ako účastníkom konania, ktorí v čase rozhodovania súdu neboli zastúpení zástupcom. Žalobcovia konali samostatne vo viacerých veciach, niet dôvodu preto spochybňovať tvrdenie žalovaného, že úkony pre žalobcov realizoval len podľa ich požiadavky na riešenie konkrétnej veci. Nebolo tvrdené ani zistené, aby bol žalovaný účastný pri sporných právnych úkonoch zo dňa 25.10.2007 (kúpna zmluva, nájomná zmluva, notárska zápisnica). Bolo vecou žalobcov, aby žalovanému poskytli včas všetky relevantné

informácie. Žalobca v 1. rade sa nezmieňuje ani vo svojom podnete na začatie trestného konania o existencii notárskej zápisnice, na podklade ktorej sa viedlo exekučné konanie, a táto skutočnosť nie je zmienená ani v návrhu na začatie konania sp.zn. 24C 11/2009 a 15C 46/2010, ani takáto listina nebola k návrhu priložená. Za situácie, keď je zrejmé, že žalobcovia sami realizovali viacero úkonov v prebiehajúcich konaniach, žalobkyňa v 2. rade splnomocnila žalovaného na zastupovanie až 12.3.2010, teda poskytovanie právnych služieb žalovaným vykazuje znaky zastupovania ad hoc, ktoré nezastrešovalo komplexne vec žalobcov, súd považoval za pravdivé tvrdenia žalovaného, že informácie od žalobcov získaval priebežne a o existencii konania o vypratanie na základe notárskej zápisnice sa dozvedel až v auguste 2010, ako o tom svedčí aj splnomocnenie doručené do exekučného konania dňa 9.9.2010. Žalovaný po zistení, že vo veci prebieha exekučné konanie vykonal v tom čase adekvátne právne úkony na ochranu oprávnených záujmov žalobcov, keď podal návrh na odklad exekúcie. Advokát nemôže niesť zodpovednosť v prípade, ak neobdržal pravdivé úplné a správne informácie od klienta. Sám žalobca v 1. rade najprv k okolnostiam uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2007 uvádzal, že kúpna zmluva bola uzatváraná s úmyslom vysporiadať záväzky jeho obchodnej spoločnosti (podnet na začatie trestného stíhania), následne v priebehu konania (15C 46/2010) začal tvrdiť, že takú zmluvu uzavrieť nikdy nechcel, že konal pod nátlakom a čakal, že sa nejako veci vyriešia.

40. Vzhľadom na prístup a správanie sa samotných žalobcov, nemožno pričítať objektívnu zodpovednosť žalovanému za porušenia povinnosti podľa ust. § 18 zákona č. 586/2003 Z.z., a nebolo zistené ani porušenie takej povinnosti, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti.

41. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi oneskoreným podaním žaloby vo veci samej, ako bola táto povinnosť žalobcom uložená uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/205/2009-31 zo dňa 16.9.2009 v konaní sp.zn. 24C/11/2009 a vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti (rodinného domu s pozemkami), bolo potrebné ustáliť, či práve táto okolnosť bola príčinou vypratania žalobcov a vzniku škody, a či v prípade, ak by uvedený úkon bol vykonaný včas, tak by k vyprataniu žalobcov nedošlo. Pri posúdení existencie príčinnej súvislosti boli vzaté do úvahy súdne rozhodnutia vydané v konaniach súvisiacich s ochranou vlastníckeho práva žalobcov, charakter predbežného opatrenia a zmeny vlastníckych práv, ktoré na nehnuteľnosti nastali. Uznesením Krajského súdu v Košiciach čk 5Co /205/2009 -31 zo dňa 16.9.2009 bolo nariadené predbežné opatrenie spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. Košice, ktorým jej súd zakázal disponovať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX katastrálneho územia W. Y. T. K uvedenému dňu však povinná osoba nebola vlastníkom nehnuteľnosti, a pre právne postavenie žalobcov a ochranu ich práv, uvedené predbežné opatrenie nemalo žiadny právny význam bez ohľadu na to, či bola v lehote podaná žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy. Odo dňa 17.4.2009 bol vlastníkom nehnuteľnosti N.. W., ktorý previedol vlastníctvo späť na spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. Košice až ku dňu 24.8.2010. K uvedenému dňu však žalovaný ako právny zástupca vykonal už potrebné úkony na ochranu práv žalobcov, keď od 22.3.2010 prebiehalo konanie o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, v ktorom boli opakované návrhy na nariadenie predbežného opatrenia voči aktuálnemu vlastníkovi nehnuteľnosti. Práve v uvedenom konaní nariadené predbežné opatrenie voči VRK Realitná agentúra s.r.o. Košice z 19.11.2010, ktorým bol uložený zákaz disponovať nehnuteľnosťou bolo v rámci exekučného konania rozhodnutím súdu 14CoE/316/2012-91 zo dňa 14.12.2012 vyhlásené za nevykonateľné, exekúcia vyhlásená za neprípustnú a konanie zastavené. Súd konštatoval, že „zákaz disponovať nehnuteľnosťou“ je tak široko koncipovaná povinnosť, ktorá neumožňuje uvedené rozhodnutie vykonať. Z týchto dôvodov rovnako možno vyvodiť záver, že ani existencia predbežného opatrenia o zákaze dispozície nehnuteľnosťou, by nepredstavovala prekážku výkonu exekúcie vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti.

42. Súd prvej inštancie preto vychádzal z názoru, že medzi konaním žalovaného - nepodanie žaloby o neplatnosť kúpnej zmluvy a vypratáním žalobcov, nie je daná príčinná súvislosť, keď nie je možné tvrdiť, že nebyť toho opomenutia, tak by k vyprataniu žalobcov nedošlo.

43. Vychádzajúc zo záveru, že absentujú predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, keď nie je daná príčinná súvislosť medzi jeho konaním a škodou tvrdenu žalobcami, pričom nebola preukázaná ani samotná existencia škody, súd prvej inštancie žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol.

44. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval osobitne, čo sa týka nároku vzniknutého konaním na súde prvej inštancie a konaním v odvolacom konaní, kde došlo k vydaniu zrušujúceho uznesenia. Nakoľko v konaní na súde prvej inštancie boli žalobcovia neúspešní, súd prvej

inštancie ich zaviazal na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi v rozsahu 100 % a pokiaľ ide o odvolacie konanie konštatoval úspešnosť žalobcov, proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolacím súdom v celom rozsahu zrušený (§ 262 ods. 1 s odkazom na § 255 ods. 1 CSP).

45. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobcovia. Uplatnili odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP, pričom napádali len výroky napadnutého rozsudku pod č. I., II. a III. s tým, že v zákonnej lehote dôvody odvolania doplnili v znení ich odôvodnenia.

46. Právna zástupkyňa žalobcov JUDr. Holováčová v doplnení odvolania sa vyjadrovala k právnej argumentácii vo vzťahu k údajnému premlčaniu, keďže namietané premlčanie je v danom prípade v rozpore s dobrými mravmi s odkazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko zánik uplatňovaného nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby by bol neprimerane tvrdým postihom a išlo by o výraz zneužitia subjektívneho práva s odkazom na citované rozhodnutia súdov. Mala za to, že v danom prípade sú žalobcovia v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľov a žalovaný ako poskytovateľ právnej služby (advokát) bol povinný vystupovať pri výkone advokátskej činnosti vo vzťahu k žalobcom obozretne, svedomito a náležite, keďže žalovanému bola dňa 30.01.2009 udelená plná moc na zastupovanie žalobcov vo všetkých právnych veciach proti spoločnosti VRK REAL PLUS s.r.o. so sídlom v Košiciach, Hutnícka 1 a to v súvislosti s nehnuteľnosťami, v ktorých bývali, pričom sa jednalo o súdne spory vedené pred Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 24C/11/2009 o nariadenie predbežného opatrenia, sp.zn. 15C/46/2010 o určenie vlastníckeho práva a v exekučnom konaní vedenom proti žalobcom ako povinným sp.zn. Er/317/2009, EX0050/09 na vykonanie exekúcie vypratáním nehnuteľností a tiež v trestnom konaní pred Krajským riaditeľom PZ v Košiciach sp.zn. ČVS:KRP23/OEK-KE-2009. V týchto súdnych konaniach žalovaný konal v rozpore so záujmami žalobcov, neinformoval ich a nepostupoval v týchto právnych veciach, ako aj v trestnej veci s odbornou starostlivosťou, keďže nepodal v lehote stanovenej súdom - v konaní pod sp.zn. 5Co/205/2009, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy z 25.10.2007, týkajúcej sa predmetných nehnuteľností s následkom, že súd nepovolil odklad exekúcie (viď rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4CoE/121/2010, ktorá bola vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Molnára pod sp.zn. EX/0050/09, 39Er/317/2009). Na základe uvedeného súdny exekútor JUDr. Peter Molnár pristúpil k realizácii vypratania predmetných nehnuteľností, pričom v rodinnom dome bývali žalobcovia spolu so svojimi najbližšími rodinnými príslušníkmi, s dcérou a s vnúčikom. Krajský súd v Košiciach o odklade exekúcie rozhodol pod sp.zn. 4CoE/121/2010 zo dňa 30.06.2010. Žalovaný taktiež nevykonal dostatočné písomné podania (námietky, odvolania - dovolania) v exekučnom konaní sp.zn. EX0050/09, 39Er/317/2009, čo odôvodňuje aj disciplinárny postih advokáta. Rovnako v trestnom konaní, v súvislosti s predajom rodinného domu, žalobcovia odovzdali žalovanému za účelom súdneho konania o neplatnosť kúpnej zmluvy a tiež v súvislosti so začatým trestným konaním, výdavkový doklad z 25.10.2007 na sumu 1.900.000,- Sk, na základe ktorého žalobcom spoločnosť VRK REAL PLUS s.r.o. vyplatila túto sumu a nie sumu 7.900.000,- Sk, čo žalovaný poprel, čím porušil čl. 6 Advokátskeho poriadku. Žalovaný nechce úmyselne tento doklad žalobcom odovzdať. Preto za danej situácie je vznesená námietka premlčania v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ a preto žalobcovia majú za to, že nimi uplatnené právo nie je premlčané. Závery súdu prvej inštancie nie sú správne, čo sa týka začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorý nemožno odvodzovať odo dňa doručenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.06.2010 sp.zn. 4CoE/121/2010 - 75 o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie a preto žalobcovia navrhovali ich žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

47. Právny zástupca žalobcov JUDr. Jaroslav Škapinec rovnako v zákonnej lehote (včas) doručil súdu doplnenie odôvodnenia podaného odvolania zo dňa 03.12.2018, v ktorom konkrétne apeloval na naplnenie odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), e) CSP a na to, že koncentračná zásada nie je povinnosťou súdu a to so zreteľom skutkovo zložitých spory a s odkazom na čl. 17 Základných princípov CSP, čl. 2 a čl. 46 Ústavy SR, keďže žalobcovia majú právo na spravodlivý proces a na súdnu ochranu, ktorá v danom prípade nevykonaním navrhnutých dôkazov, bola zo strany súdu porušená.

48. Čo sa týka odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP žalobcovia mali za to, že súd prvej inštancie mal vykonať navrhnuté dôkazy obsiahnuté v ich vyjadrení zo dňa 11.10.2018, a keďže súd neoboznámil stanovisko MS SR č. 06037/2011/52 zo dňa 20.04.2012, ktoré preukazuje, že samotný exekútor považoval (ne)podanie žaloby žalovaným v lehote uvedenej v uznesení za prekážku pre výkon exekúcie vypratáním nehnuteľností, v kontexte aj nevykonania navrhnutých dôkazov, že súd prvej

inštancie z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, k nesprávnemu záveru o neexistencii pochybenia žalovaného pri výkone advokácie, keďže žalovaný žalobcov zastupoval na základe udeleného plnomocenstva v celom konaní a 30 dňová lehota je dostatočne dlhá, aby bol advokát povinný v príslušnej lehote žalobu podať, pričom o výške škody sa žalobcovia dozvedeli až vtedy, keď ju vedeli objektivizovať, t.j. formou úhrady nájomného ju určiť s tým, že procesne žalobcovia sú spotrebiteľmi.

49. Čo sa týka nároku na ochranu osobnosti, opätovne poukazovali na návrhy dôkazov, ktoré súd nevykonal, pričom objektívnym kritériom v danom prípade je konkrétna situácia, v ktorej sa žalobcovia ocitli a každý v podobnom postavení žalobcov so zreteľom na porušenie esenciálnej povinnosti advokáta podať žalobu, by ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie pociťoval ako závažnú.

50. Vo vzťahu k napadnutým výrokom II. a III. žalobcovia poukazovali na naplnenie zákonných predpokladov v zmysle § 257 CSP, ktoré spočívajú v zlom zdravotnom stave oboch žalobcov, ktorí sú invalidní starobní dôchodcovia s nízkymi príjmami a veľkú časť peňazí spotrebujú na lieky a nájom, pričom žalovaný zjavne porušil a zavinil vznik spornej situácie, keď nepodal žalobu v lehote určenej súdom. Navrhovali, aby odvolací súd rozhodol rozsudkom tak:

I. Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom náhradu škody v peniazoch vo výške 45.000,- eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania počítaným od 01.06.2012 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 22.500,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

51. Proti výroku rozsudku pod č. IV. podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný a navrhoval v tejto časti rozsudok zrušiť, prípadne zmeniť, s poukazom na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým nebolo rozhodnuté vo veci samej. Preto v danej veci by žalobcom náhrada trov konania za súdne konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 11Co/736/2015 nemala patriť.

52. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov poukazoval na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a navrhoval mu priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom mal za to, že odôvodnenie odvolania bolo podané žalobcom až po zákonom stanovenej lehote 15 dní. Apeloval na to, že v danej veci nešlo o generálne plnomocenstvo. Vypratanie žalobcov z predmetných nehnuteľností nemožno dávať za vinu žalovanému, keďže v exekučnom konaní v tom čase žalovaných nezastupoval, žalobcovia ho o prebiehajúcej exekúcii ani neinformovali, a v exekučnom konaní prevzal ich zastúpenie až po vystáňovaní žalobcov z domu. Preto nezastupoval žalobcov vo všetkých veciach, ale iba „ad hoc“, pri splnomocnení na každú jednotlivú vec zvlášť. Uviedol, že žalobu o určenie vlastníckeho správa nepodal v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nakoľko žalobcovia neposkytli žalovanému súčinnosť, nepodpísali mu plnomocenstvo na podanie takejto žaloby na súde, a ani mu nezaplatili zálohu za poskytovanie právnej pomoci, pričom v čase vystáňovania žalobcov z domu bola žaloba na súde už podaná. Apeloval na to, že Ministerstvo spravodlivosti SR v konaní o sťažnosti žalobcov proti JUDr. Petrovi Molnárovi PhD. súdnemu exekútorovi, označilo pre absenciu doručeníek žalobcov v exekučnom konaní vypratanie za nezákonné, čím nemohol ani žalovaný žalobcom spôsobiť škodu. Taktiež uviedol, že za škodu nemožno považovať nájomné, ktoré žalobcovia od roku 2010 doteraz platia, keď predali kúpnu zmluvou svoj rodinný dom na L. XX P. W. a doposiaľ v konaní prebieha aj spor o neplatnosť kúpenej zmluvy s tým, že žalovaný pri podpise tejto zmluvy na tretiu osobu ani prítomný nebol. Preto nárok žalobcov je ohľadom vzniku škody spočívajúcej v nájmomnom v roku 2010 a podanie žaloby až v roku 2013 za premlčaný, pričom zastupovanie žalobcov ako fyzických osôb bolo realizované v rámci ustanovení OZ o príkaznej zmluve, čím sa nárok na náhradu škody v rokoch 2009 - 2010 premlčal v dvojročnej subjektívnej lehote s tým, že konania museli byť súdom viackrát odročené pre obštrukciu žalobcov, ktorí v tomto konaní nevystupujú ako spotrebiteľia. Tvrdil, že žalobcovia mu nikdy neodovzdali žiaden výdavkový doklad zo dňa 25.10.2007.

53. Nesúhlasil s aplikáciou § 257 CSP, keďže žalobcovia na svojej strane majú dvoch právnych zástupcov, ktorých si platia, žalobca v 1. rade vykonáva dlhodobu podnikateľské pôsobenie v obchodných spoločnostiach HEKOS a.s. a PLB SERVIS s.r.o. Navrhoval rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

54. Intervenient v podanom vyjadrení sa konkrétne vyjadroval k nedôvodným odvolacím námietkam žalobcov týkajúcich sa vznesenej námietky premlčania, ktorá má byť v rozpore s dobrými mravmi, ako aj k sudcovskej koncentrácii a jej dôvodnému uplatneniu. Apeloval na to, že v danom prípade absentujú akékoľvek zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného ako advokáta za škodu, ktorá mala byť žalobcom spôsobená.

55. Čo sa týka nároku žalobcov na sumu 15.000,- eur, uplatneného z titulu zvýšených platieb za bývanie, mal za to, že žalobcovia aj v prípade, ak by bola daná zodpovednosť žalovaného, a ak by nárok nebol premlčaný, žalobcovia tento nárok riadne nepreukázali. Uviedol, že predmetný nárok v sebe neodráža skutočnú škodu, pričom sa pri danej argumentácii pridrižoval odôvodnenia napadnutého rozsudku. Taktiež žalobcovia nepreukázali dôvodnosť aplikácie ust. § 257 CSP. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté výroky ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

56. Žalobcovia nesúhlasili s odvolacími námietkami žalovaného proti výroku IV. napadnutého rozsudku, keďže mali za to, že v odvolacom konaní, v ktorom odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, boli plne úspešní.

57. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcov proti výrokom rozsudku pod č. I., II. a III. ako odvolanie podané včas a oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, a to aj čo sa týka odvolania žalovaného proti výroku napadnutého rozsudku pod č. IV., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska u žalobcov nedôvodne uplatnených odvolacích dôvodov. Čo sa týka odvolania žalovaného proti výroku rozsudku pod č. IV., odvolanie bolo zo strany žalovaného dôvodne uplatnené s apelom na tú skutočnosť, že odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená na konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je samostatným konaním vo veci s meritórnym výsledkom konania, ale je súčasťou celého prvoinštančného konania v tejto veci a preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom nemohol rozhodovať o trovách tohto odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte, keďže ide o jednotné konanie a jedny trovy konania a preto mal správne rozhodnúť v zmysle § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s odkazom na § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z plného úspechu žalovaného v celom konaní na súde prvej inštancie. Preto odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku pod č. II. a III. tak, že žalovanému proti žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, ktorý zohľadňuje nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ktoré pozostáva aj z trov odvolacieho konania pod sp.zn. 11Co 736/2014 v zmysle § 396 ods. 3 CSP, nakoľko odvolací súd uznesením sp.zn. 11Co/736/2014 zo dňa 18.08.2015 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Keďže ide o jednotné prvoinštančné konanie, ktoré netvorí pri zrušení rozsudku odvolacím súdom samostatné celky, pre vydanie výroku rozsudku pod č. IV. vo veci nebol daný dôvod a preto odvolací súd tento výrok rozsudku zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP (viď v tomto znení rozsudok KS v Košiciach 6Co/180/2019, uznesenie KS v Trenčíne 27Co/146/2018 s tým, že uznesenie ÚS SR z 19.11.2019, sp.zn. I.ÚS 453/2019 vychádza z iného konkrétneho prípadu). Aj keď súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neaplikoval ust. § 257 CSP s odkazom na ust. § 390 CSP, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v tomto smere nevzhladol odvolací súd vo veci dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP s tým, že strany sporu sa k novej aplikácii § 257 CSP mali možnosť vyjadriť, čím im odvolací súd v tomto smere neodňal možnosť konať a keďže odvolací súd vo veci neaplikoval § 257 CSP procesne nekonal podľa § 382 CSP a to aj z dôvodu, že nejde o rozhodnutie vo veci samej (viď v tomto smere rozhodnutia ÚS SR) s tým, že ďalej je konkrétne odôvodnenie neaplikácie ust. §257 CSP vo veci uvedené v bode 80 tohto rozsudku.

58. Predmetom odvolacieho prieskumu sa tak stal napadnutý výrok vo veci samej pod č. I., ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol.

59. Tento výrok odvolací súd preskúmaval v rámci uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalobcov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP t.j., že súd nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

60. Odvolací súd konštatuje, že uplatnené odvolacie dôvody vo veci nie sú naplnené.

61. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočíva v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Teda je porušením procesných práv strán sporu a rovnako hovorí aj o naplnení ďalšieho uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, keďže súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

62. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou vadou konania danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 03.12.2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

63. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

64. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

65. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný tým, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

66. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

67. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov vo veci nebolo potrebné, pričom súd správne vo veci

zohľadnil aj sudcovskú koncentráciu, ktorá spočíva aj na zásade hospodárnosti konania a vykonaní vo veci len relevantných dôkazov potrebných pre náležité zistenie skutkového stavu, a keďže tak súd prvej inštancie konal, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP s tým, že dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, riadiac sa právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Košiciach v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 18.08.2015 č.k. 11Co/736/2014 - 266 a keďže nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže správne, podrobné, ako aj presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd sa v celom rozsahu s nimi stotožňuje a na tieto odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

68. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

69. Odvolací súd konštatuje, že žalobcovia v odvolaní argumentujú, predovšetkým skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, čím sú odvolacie námietky žalobcov nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

70. Odvolací súd, čo sa týka vznesenej námietky premlčania a jej rozporu s dobrými mravmi, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v tomto smere konštatuje, že v danom prípade je ust. § 3 OZ všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu môže odoprieť, čo ale v konaní nebolo preukázané zo strany žalobcov a to, aby konanie žalovaného vykazovalo znaky priameho úmyslu poškodiť žalobcov so zreteľom na okolnosti a dôvody, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ako aj na konkrétne okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená, a to aj s apelom na to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno na súde prvej inštancie na preukázanie výnimočnej intenzity významného zásahu do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania (viď uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.08.2004 sp.zn. 25Cdo/2648/2003), a nakoľko ani v odvolaní netvrdili nové skutočnosti než v konaní na súde prvej inštancie, v danej veci nejde v zmysle § 366 CSP ani o novoty v odvolacom konaní a naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP.

71. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k ostatným odvolacím námietkam žalobcov odvolací súd uvádza, že podstatou ich odvolacích námietok je tvrdenie o konaní žalovaného v rozpore s ust. § 18 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, keďže žalobcovia tvrdili, že v predmetných konaniach žalovaný zastupoval žalobcov na základe generálnych plných mocí, nepostupoval náležite v rámci príkaznej zmluvy, pričom v právnom vzťahu na základe splnomocnenia o zastupovaní vystupovali ako podnikatelia. Následne ale tvrdili, že ako fyzické osoby spotrebiteľia, a to viažuc sa na posudzovanie námietky premlčania v zmysle Občianskeho zákonníka, čím odôvodňovali konkrétnosť uplatnených odvolacích námietok v kontexte objektívnej zodpovednosti žalovaného ako advokáta.

72. Odvolací súd uvádza, že zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Táto zodpovednosť je ale založená na súčasnóm (kumulatívnom splnení troch predpokladov: a) činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané; dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený.

73. Nie každé zanedbanie, porušenie alebo nedostatočné plnenie povinnosti advokáta má ale za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie. Samo pochybenie advokáta neznamená automaticky vznik škody na strane klienta. Zodpovednosť advokáta ani nie je daná v každom prípade, keď ním zastupovaný (obhajovaný) klient nebol v určitom konaní úspešný. Zodpovednosť advokáta nastupuje len vtedy, keď neúspech klienta je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokácie (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2010 sp.zn. 3MCdo/18/2009).

74. Zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii určuje povinnosti advokáta pri plnení záväzkov zo zmluvy o poskytnutí právnej pomoci, ktorá má z hľadiska platnej zákonnej typológie záväzkov zásadne všeobecnú povahu zmluvy mandátnej alebo príkaznej. Ustanovenia tohto zákona, ktoré upravujú práva a povinnosti advokáta, vrátane jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi a predstavuje osobitnú právnu normu (lex specialis), voči týmto ustanoveniam Obchodného zákonníka, ktoré upravujú práva a povinnosti mandatára, prípadne Občianskeho zákonníka ako príkaznej zmluvy, vrátane jeho zodpovednosti za škodu, ktoré zase majú povahu všeobecnej právnej úpravy (lex generalis). Vzhľadom na to, že všeobecnú úpravu práv a povinností mandatára (príkazcu) zariaďujúceho právne záležitosti mandanta (príkazníka) možno aplikovať len, ak nie je osobitná úprava práv a povinností advokáta pri výkone advokácie. Nemožno ale v danej veci vytknúť, že žalovaný bol povinný upozorniť žalobcov na opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo vzniku škody bezprostredne hroziacej nedokončením činnosti súvisiacej so zariaďovaním záležitostí, nakoľko v danom konaní z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že plná moc žalovanému zo dňa 30.01.2009 sa vzťahovala na zastupovanie vo „všetkých právnych veciach, najmä v konaniach vo veciach VRK REAL PLUS s.r.o.“ s tým, že až na základe splnomocnenia zo dňa 12.03.2010 žalovaný zastupoval aj žalobkyňu v 2. rade a to v konaní o určenie vlastníckeho práva s tým, že v danom prípade charakter zastupovania mal charakter občianskoprávny a netýkal sa aj zastupovania žalobcov v exekučných konaniach, nakoľko žalobcovia realizovali samostatne viacero úkonov v prebiehajúcich konaniach, keďže v exekučnom konaní žalobcovia žalovaného splnomocnili na zastupovanie až dňa 09.09.2010.

75. Teda žalovaný žalobcov zastupoval len na základe osobitných splnomocnení v každom jednotlivom konaní, s odkazom na prístup a správanie sa samotných žalobcov preto nemožno pričítať objektívnu zodpovednosť žalovanému za porušenie povinnosti podľa § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. s tým, že nebolo zistené ani porušenie takej povinnosti, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti, keďže pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi oneskorením podaním žaloby vo veci samej a vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti Krajský súd v Košiciach v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 4CoE/316/2012 a vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.12.2012 konštatoval, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o nariadení predbežného opatrenia je nevykonateľné, keďže zákaz disponovať s nehnuteľnosťou je široko koncipovaný, a preto vyhlásil exekúciu za neprípustnú a konanie zastavil.

76. Preto existencia žalovaného predbežného opatrenia o zákaze dispozície s nehnuteľnosťou predstavovala prekážku výkonu exekúcie vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti, čím nemožno konštatovať príčinnú súvislosť medzi oneskorením podaním žaloby vo veci samej v znení uloženej povinnosti žalobcom uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/205/2009 - 31 zo dňa 16.09.2009 v konaní sp.zn. 24C/11/2009 a vypratáním žalobcov z nehnuteľnosti, keďže už odo dňa 17.04.2009 bol vlastníkom nehnuteľnosti N.. W. a žalovaný potom, čo mu zo strany žalobcov bolo udelené plnomocnenstvo vo veci, podal žalobu vo veci samej a rovnako žalobcov zastupovať aj v exekučnom konaní.

77. Odvolací súd konštatuje, že vzťah príčinnej súvislosti medzi výkonom advokácie a škodou spôsobenou klientovi vypratáním nehnuteľnosti, majúcej za následok platenie nájomného, zničenie vecí, ktoré sa vo vypratávanom objekte nachádzali v spore nebol preukázaný a to aj z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, keďže pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné škodu izolovať od všeobecných súvislostí a skúmať, konkrétne ktorá príčina ju vyvolala, pričom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť je posudzovaná v kontexte priamosti pôsobenia príčiny na následok, čo v tomto konaní nebolo jednoznačne preukázané z výsledkov vykonaného dokazovania, keďže vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, keďže nestačí, ak je iba sprostredkovaný a nakoľko pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy, príčiny škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť, keďže pod škodou v prípade zodpovednosti advokáta v zmysle § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia peňažného rozsahu, a to aj vo forme ušlého zisku. Správne súd prvej inštancie konštatoval neunesie dôkazného bremena v tomto smere, a to aj so zreteľom na zamietnutie návrhov na vykonanie dôkazov, keďže s poukazom na dĺžku konania, ako aj na to, že nešlo o relevantné návrhy titulom náhrady škody spôsobenej zničením huteľných vecí pri vypratání a škody spojenej s vynaložením nákladov za bývanie, či už pre žalobcov, prípadne ich syna, súd prvej inštancie správne tieto návrhy žalobcov zamietol, keďže tieto dôkazy

vzhľadom na nepreukázanie zákonných kumulatívnych podmienok v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. zo strany žalovaného, sú vo veci irelevantné.

78. Rovnako správne súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcov titulom náhrady nemajetkovej ujmy a to z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a porušením povinnosti advokáta, dôsledkom čoho taktiež dôkazy navrhnuté zo strany žalobcov súd nevykonal, nakoľko bezprostrednou priamou príčinou vypratania žalobcov z nehnuteľnosti kde bývali nebolo opomenutie prípadne nekonanie žalovaného v zmysle ust. § 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a to s poukazom na správanie žalobcov a zastupovanie žalovaného žalobcov nie v rámci celých sporných konaní, čím žalobcovia neunesli dôkazného bremena v smere naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 11 OZ.

79. Odvolací súd rovnako konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania titulom uplatneného nároku na náhradu škody, pričom nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tomto prípade nebol premlčaný.

80. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP s odkazom na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalovanému a intervenientovi priznal v odvolacom konaní proti neúspešným žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške priznaných nárokov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v smere preukázania dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP), odvolací súd vo veci neaplikoval ust. § 257 CSP, kedy výnimočne môže súd nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Nízky príjem, osobné pomery, zlý zdravotný stav žalobcovia mali možnosť, nakoľko ide o sporové konanie, v znení svojho návrhu učeného až v podanom odvolaní preukázať, ale tak neučinili, aj keď v konaní sú zastúpení dvoma advokátmi, pričom tieto dôvody vzhľadom na povahu, okolnosti, ako aj výsledok sporu, neznamena pre žalobcov neprimeranú tvrdosť.

81. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).